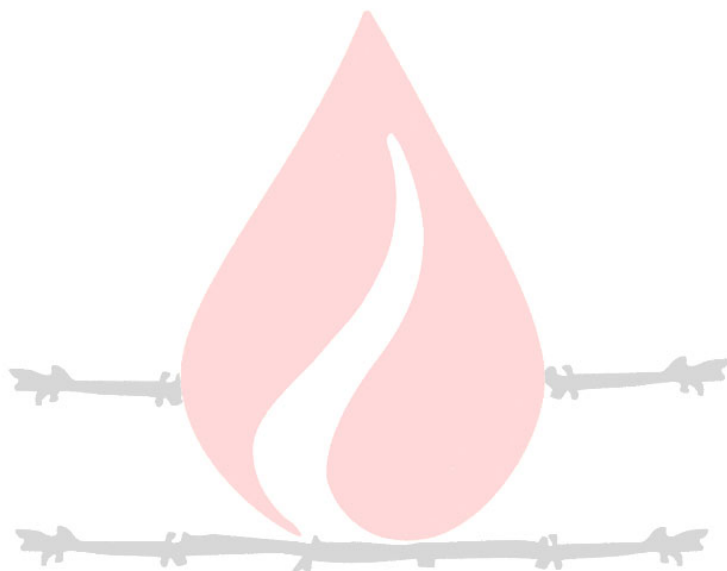

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۱۴)

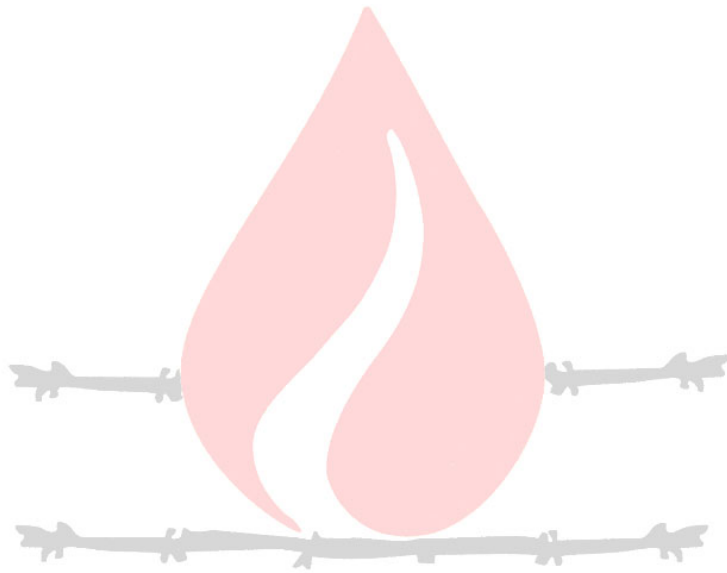
گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۶۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

مهرماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۷۰۶۷

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در مهرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به‌دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به‌صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز سه‌شنبه ۲۷ مهرماه ۱۴۰۰، به نقل از سازمان حقوق بشری القسط، در خصوص مرگ روحانی سرشناس در زندان عربستان سعودی بر اثر ضرب و شتم و شکنجه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به مرگ موسی القرنی^۲، استاد دانشگاه، روحانی و معارض سعودی ۶۶ ساله، در روز سه‌شنبه ۲۰ مهرماه، بر اثر ضرب و شتم شدید و شکنجه در زمان حبس در زندان و رو به وخامت نهادن وضعیت سلامتی وی به هنگام گذراندن محکومیت ۱۵ ساله خود؛

Organization for Defending Victims of Violence

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر (SALAM for Democracy and Human Rights)؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)؛ سازمان حقوق بشری القسط (ALQST for Human Rights)؛ سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری دویچه وله؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی (Middle East Eye) و شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com).

^۲Musa al-Qarni

ب) اشاره به مورد ضرب و شتم قرار گرفتن قرنی از ناحیه سر و صورت با اشیاء و ابزار تیز که منجر به زخمی شدن، ایجاد شکستگی در جمجمه و نهایتاً مرگ او شد: گفتنی است که برخی از زندانیان شاهد مورد ضرب و شتم قرار گرفتن قرنی به هنگام حبس بوده‌اند؛

ج) اشاره به درخواست سازمان حقوق بشری القسط جهت انجام تحقیقات مستقل در زمینه این جنایت، هم به منظور حصول اطمینان از به مجازات رسیدن عاملان آن و هم حمایت از سایر زندانیان عقیدتی - سیاسی در قبال تکرار چنین فجایی؛

د) اشاره به سکتته قرنی در ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی و دریافت داروی اشتباه از سوی کارکنان زندان و همچنین انتقال وی به بیمارستان روانی در تلاش برای به تصویر کشیدن او به عنوان بیمار روانی؛

ه) اشاره به دستگیری قرنی در سال ۲۰۰۷ میلادی و محکومیت او به تحمل ۱۵ سال حبس در سال ۲۰۱۱ در محاکمه‌ای علیه گروه موسوم به «اصلاح طلبان جده»؛

و) گفتنی است که «اصلاح طلبان جده» گروهی از فعالان حقوق بشر را تشکیل می‌دادند که در ماه فوریه سال ۲۰۰۷ میلادی، به اتهام ایجاد سازمانی مخالف با حکومت سعودی، دستگیر و در ماه ژانویه سال ۲۰۱۲ با گذاردن وثیقه و یا عفو سلطنتی آزاد شدند. این در حالی بود که افرادی که شامل عفو سلطنتی شده بودند باید نامه‌ای مبتنی بر عذرخواهی بابت فعالیت‌های خود و قدردانی از عفو اعطاء شده، امضاء می‌کردند. گفتنی است که ۶ تن از این فعالان از این اقدام امتناع ورزیدند؛

ز) اشاره به درخواست دادستان‌های سعودی جهت صدور حکم اعدام برای چند تن از اصلاح طلبان جده؛

ح) اشاره به به‌شمار آمدن عربستان سعودی به عنوان یکی از بدترین ناقضان حقوق بشر در جهان بر اساس شاخص سنجش حقوق بشر، با توجه به تداوم حکومت این کشور به حبس حامیان حقوق بشر، سرکوب کنش‌گرایی‌های صلح‌طلبانه و اجرای مجازات اعدام؛

ط) اشاره به به‌شمار آمدن عربستان در میان چندین کشور معدودی که مجازات اعدام در آن‌ها همچنان با قطع سرانجام می‌پذیرد، از جمله برای جرائمی چون، همجنس‌گرایی و جرائم مربوط به مواد مخدر؛

ی) اشاره به تلاش محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، جهت تغییر وجهه بین‌المللی این پادشاهی به شدت محافظه‌کار و درعین حال اقدام او به تشدید سرکوب فعالان حقوق بشر و مخالفان سیاسی که از جمله می‌توان به محققان سنی مذهب اصلاح‌طلبی چون، سلمان العوده،^۲ علی العماری،^۳ عواد القرنی^۴ و شاهزاده احمد بن عبدالعزیز،^۵ عموی ولیعهد اشاره کرد؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر،^۶ در روز یکشنبه ۱۸ مهرماه، به مناسبت روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام (۱۰ اکتبر) و پرده برداشتن از توهم اجرای اصلاحات در این زمینه در عربستان سعودی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام عربستان سعودی، در سال ۲۰۲۱ میلادی، به افزایش صدور احکام اعدام تاکنون، با توجه به این‌که سال جاری هنوز پایان نیافته و در میان ده‌ها تن از افرادی که جانشان در معرض تهدید قرار دارد، کودکان و زندانیان عقیدتی - سیاسی نیز مشاهده

می‌شوند که عدالت قضایی در مورد آن‌ها به اجرا در نیامده است؛
ب) اشاره به اقدام حکومت عربستان به اعدام ۲۹ زن از سال ۲۰۱۱ میلادی تاکنون از ملیت‌های مختلف، از جمله ۸ زن سعودی (که ۲۷ درصد از کل زنان اعدام شده را تشکیل می‌دهند) و ۳ زن اندونزیایی، ۶ اتیوپیایی، ۳ فیلیپینی، ۳ کنیایی، ۲ یمنی و یک زن از هر یک از ملیت‌های مصری، سریلانکایی، نپالی، سوری و نیجریه‌ای؛

^۲Salman al-Odah

^۳Ali al-Omari

^۴Awad al-Qarni

^۵Prince Ahmed bin Abdulaziz

^۶گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آئی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/saudi-arabia-musa-qarni-beaten-tortured-death>

^۷European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

ج) اشاره به حاکی بودن اعدام‌های اجرا شده علیه زنان دارای ملیت‌های مختلف در ۱۰ سال گذشته از این‌که ۷۲ درصد از این احکام علیه مهاجران زنی که به‌عنوان کارگر خارجی در این کشور فعالیت می‌کنند، صادر شده که موارد متعدد نقض سیستماتیک حقوق بشر، از جمله در زمینه فرآیندهای قضایی، در مورد آن‌ها انجام پذیرفته است و همچنان تعدادی از آن‌ها در معرض اجرای حکم اعدام قرار دارند؛

د) اشاره به همچنین دعاوی دروغین مقام‌های عربستان سعودی در زمینه ایجاد اصلاحات در این زمینه و در راستای کاهش میزان صدور احکام اعدام، از جمله صدور بیانیه از سوی کمیسیون حقوق بشر سعودی، در ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، مبنی بر این‌که کاهش ۸۵ درصدی میزان اجرای مجازات اعدام در سال ۲۰۲۰ در قیاس با سال ۲۰۱۹، به دلیل اصلاحاتی بوده که در نظام عدالت کیفری و همچنین تعیین استمهال برای احکام اعدام مربوط به جرائم مواد مخدر، به وقوع پیوسته است؛

ه) این در حالی است که با آغاز سال ۲۰۲۱ میلادی روند اجرای احکام اعدام افزایش یافته و تا زمان انتشار این گزارش ۵۶ مورد اعدام به اجرا در آمده است که ۷ مورد آن بر اساس حکم تعزیری و مابقی آن بر اساس احکام حدود و قصاص انجام پذیرفته‌اند؛

و) اشاره به اقدام حکومت عربستان، در ماه ژوئن سال ۲۰۲۱ میلادی، به اعدام ناگهانی مصطفی آل درویش؛ کودک مجرم، بدون اطلاع به خانواده او که نمایانگر آن است که اعدام کودک مجرم در عربستان تداوم یافته، علاوه بر نقض‌هایی که در پرونده او صورت پذیرفته است، که از جمله می‌توان به اعمال شکنجه و نادیده گرفتن دهشتبار تلاش‌های وی برای دفاع از خود اشاره کرد؛

ز) اشاره به اقدام حکومت سعودی به اجرای حکم اعدام تعزیری، در روز ۳ اوت سال ۲۰۲۱ میلادی، علیه احمد بن سعید الجنبی^۹ که بر اساس بیانیه صادر شده از سوی وزارت کشور در این زمینه، الجنبی متهم به جرائمی چون قتل نشده بوده و اتهامات وی تنها مربوط به مشارکت در اعتراض‌ها بوده است؛

^۹Mustapha Al-Darwish

^۱Ahmad Bin Said Al-Janbi

ح) اشاره به اقدام حکومت به اعدام جوان دیگری به نام عدنان بن مصطفی الشرفا،^{۱۱} در روز ۶ سپتامبر سال جاری میلادی؛^{۱۲}

'Adnan Bin Mustafa Al-Shurfa

^{۱۲} سوابق در گزارش‌های پیشین

*انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۶ شهریور ماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به اعدام تعزیری عدنان الشرفا و دو برابر شدن میزان اعدام‌ها از سال ۲۰۲۰ میلادی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اقدام عربستان سعودی به اجراء پنجاهمین حکم اعدام خود، از ابتداء سال ۲۰۲۱ میلادی، با اعدام عدنان بن مصطفی الشرفا، یکی از جوانان این کشور و در ادامه افزایش میزان اعدام‌ها در سال جاری: گفتنی است که بر اساس بررسی‌های این سازمان حقوق بشری با گذشت ۹ ماه از سال جاری میلادی میزان اعدام‌ها در این کشور در قیاس با سال گذشته دو برابر شده است؛

ب) اشاره به ثبت ۲۵ مورد اعدام در سال ۲۰۲۰ میلادی از سوی این نهاد حقوق بشری که بر اساس خبرگزاری رسمی سعودی اعلام شده بود: این در حالی است که کمیسیون حقوق بشر تعداد این احکام را ۲۷ مورد اعلام کرده است؛

ج) اشاره به حاکی بودن اجراء حکم اعدام الشرفا از ریاکارانه بودن اظهارات مقام‌های سعودی در زمینه انجام اصلاحات در این زمینه در کشور، با توجه به این که تعزیری بودن حکم اعدام، اجراء آن را منوط به اختیارات قاضی می‌نماید؛

د) اشاره به ابراز نگرانی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر در خصوص قرار گرفتن الشرفا همچون سایر متهمان پرونده‌های مشابه در معرض شکنجه و سوءرفتار و ناگزیر شدن او به اعتراف تحت فشار و در غیاب قوه قضائیه مستقل و بی‌طرف؛

ه) اشاره به حاکی بودن گزارش‌های انتشار یافته از سوی خبرگزاری رسمی سعودی مبنی بر متهم شدن الشرفا به برانگیختن آشوب و شورش، تیراندازی به قصد کشتار و قاچاق سلاح: این در حالی است که حکومت عربستان در پرونده‌های دیگر نیز از اتهامات مشابه جهت محکوم کردن مشارکت‌کنندگان مسالمت‌جو در تظاهرات و فعالان ساکن منطقه قطیف که الشرفا نیز در آن سکونت داشته، استفاده کرده است؛

و) اشاره به منجر شدن سیاست ارباب‌افکنی دولت سعودی به ممانعت به عمل آمدن از دسترسی به اطلاعات لازم درباره پرونده‌های افراد مواجه با مجازات اعدام و دشوار بودن یافتن حقیقت در زمینه تعداد واقعی افراد مواجه با این گونه احکام به دلیل فقدان شفافیت رسمی در این زمینه؛

ز) اشاره به اقدام این سازمان حقوق بشری در حال حاضر به پیگیری ۴۱ پرونده که در مراحل مختلف قضایی صدور احکام اعدام قرار دارند: گفتنی است که آمار واقعی این پرونده‌ها بسیار بالاتر از این میزان است؛

ح) اشاره به نظارات این نهاد حقوق بشری، در ماه مارس سال ۲۰۲۱ میلادی بر اعدام احمد سعید الجنابی توسط دولت سعودی تحت شرایطی مشابه، همچنین نظارت آن بر اعدام مصطفی آل درویش، روزها پس از آن که خانواده او از تأیید حکم وی از سوی دیوان عالی اطلاع یافتند؛

ط) اشاره به اقدام حکومت سعودی به اتخاذ روش‌های سخت‌گیرانه‌تر در زمینه صدور احکام اعدام و نقض تمامی تعهدات گذشته خود در زمینه تلاش برای کاهش این احکام؛

ی) تأکید بر فقدان هر گونه ابزار لازم در راستای پیگیری محاکمه‌ها با توجه به وجود فضای محرومانگی در برگزاری آن‌ها و از این رو به شمار آمدن این احکام به عنوان احکام خودسرانه که بی‌درنگ باید تعلیق شده و تمامی مسئولان ناقض حقوق بشر در این رابطه نیز مسئول شناخته شوند.

ط) اشاره به اقدام عربستان سعودی به اعدام مسلم المحسن^۳، در روز ۵ اکتبر سال جاری (۱۳ مهرماه)، بر اساس حکم تعزیری و به‌رغم وقوع موارد متعدد نقض حقوق بشر در پرونده او، از جمله فقدان شواهد و مدارک لازم، اخذ اعترافات تحت شکنجه و موارد دیگر؛

ی) اشاره به عدم وجود شفافیت در عربستان سعودی در رابطه با پرونده‌های اعدام که از ارائه اسناد و مدارک لازم برای وضعیت پرمخاطره افرادی که با مجازات اعدام مواجه هستند، ممانعت به عمل می‌آورد: این در حالی است که خانواده‌های این متهمان در صورت تلاش برای ارائه اطلاعات در این زمینه مورد تهدید و ارباب قرار می‌گیرند؛

ک) اشاره به وجود حدود ۴۰ پرونده که متهمان آن در مراحل مختلف قانونی با مجازات اعدام مواجه هستند. در میان آن‌ها دست‌کم ۵ کودک مجرم محکوم به اعدام شده‌اند، که از جمله می‌توان به پرونده عبدا... الحویتی^۴ اشاره کرد که در صورت تأیید حکم او از سوی دادگاه تجدیدنظرخواهی در آستانه اجرای حکم قرار می‌گیرد: این در حالی است که وی از زمان دستگیری در سن ۱۴ سالگی در معرض موارد متعدد نقض حقوق بشر قرار داشته است؛

ل) اشاره به همچنین درخواست دادستان عمومی جهت صدور حکم اعدام برای جلال اللباد^۵، حسن زکی الفرج^۶، یوسف المناسف^۷ و ساجد الیاسین^۸؛

م) اشاره به اقدام دادگاه کیفری ویژه (دادگاه مربوط به پرونده‌های تروریستی) به صدور احکامی در سال ۲۰۲۱ میلادی، که از جمله می‌توان به احکام صادر شده علیه محمد الشکوری^۹ جوانی که متهم به ارتکاب به جرائم متعدد، از جمله مشارکت در اعتراض‌ها شده است، اشاره کرد؛

^۳Muslim Al-Mohsen
^۴Abdallah Al-Huwaiti
^۵Jalal Al-Labbad
^۶Hasan Zaki Al-Faraj
^۷Youssef Al-Manassef
^۸Sajed Al-Yassin
^۹Mohamad Al-Shakhouri

ن) گفتنی است که وی در خلال دوران محاکمه در معرض موارد متعدد نقض حقوق بشر قرار گرفته است، که از میان آنها می‌توان به اعمال شکنجه‌های شدید و محرومیت او از حق دفاع از خود اشاره کرد؛

س) اشاره به در جریان قرار داشتن محاکمه چندین زندانی سیاسی - عقیدتی و درخواست دادستانی عمومی برای صدور حکم اعدام تعزیری برای آنها، از جمله شیخ سلمان العوده؛^۲ شیخ حسن المالکی؛^۱ علی العماری؛^۲ و شماری دیگر از متهمان که در خصوص پرونده‌های آنها موارد متعدد اهمال و فقدان عدالت مشاهده می‌شود؛

ع) اشاره به اقدام حکومت سعودی به نقض قوانین بین‌المللی و تعهدات خود با توجه به صدور و اجرای احکام اعدام، به‌ویژه در مورد کنوانسیون منع شکنجه و کنوانسیون حقوق کودک، چراکه به‌رغم اتهامات مربوط به اعمال شکنجه به صدور حکم اعدام علیه کودک مجرمان ادامه می‌دهد؛

ف) اشاره به حاکی بودن بررسی اقدام‌ها و محاکمه‌های مربوط به مجازات‌های اعدام و پرونده‌های سیاسی از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر، از این‌که اداره تحقیقات کل که تحت نظارت ریاست امنیت حکومتی قرار دارد و در ارتباط مستقیم با پادشاه و ولیعهد کشور است، اقدام به نقض و سرکوب سیستماتیک تمامی حقوق متهمان می‌کند - حقوقی که از سوی مقررات و قوانین داخلی نیز تضمین شده‌اند؛

ص) اشاره به برخی از موارد نقض حقوق بشر در این پرونده‌ها، از جمله محرومیت متهم از تماس با خانواده خود پس از دستگیری، حبس در سلول انفرادی برای مدت زمان طولانی در خلال دوران بازجویی، قرار گرفتن در معرض شکنجه‌های جسمی و روحی، محرومیت از برخورداری از وکیل پیش از محاکمه، عدم مسئولیت‌پذیری عاملان و نهادهای مسئول این موارد و تداوم آنها حتی پس از صدور حکم و ...؛

^۱Sheikh Salman Al-Ouda

^۲Sheikh Hasan Al-Maliki

^۲Ali Al-Oumari

ق) اشاره به اقدام حکومت سعودی به نگاه داشتن پیکر دست‌کم ۹۰ تن از افراد اعدام شده، به‌رغم درخواست خانواده‌هایشان جهت تحویل آن‌ها که نقض فاحش قوانین بین‌المللی و حقوق خانواده به شمار می‌آید؛

ر) اشاره به تداوم استفاده عربستان سعودی از مجازات اعدام علیه تمامی اقشار جامعه، به‌ویژه آسیب‌پذیرترین آن‌ها، از جمله زنان، کارگران مهاجر و کودکان و این‌که به نظر نمی‌رسد که حکومت سعودی در تلاش برای تغییر این روند باشد^{۲۳}؛

۳- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۲۴}؛ در روز پنج‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص سرکوب، بی‌رحمی و معافیت از مجازات در قبال مدافعان حقوق بشر در عربستان سعودی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام پادشاهی عربستان به تشدید سرکوب مدافعان حقوق بشر برای سال‌های متمادی و بازجویی، بازداشت و حبس خودسرانه آن‌ها بر اساس قانون مبارزه با تروریسم و جرائم سایبری، تنها برای فعالیت‌های صلح‌آمیز و حقوق بشری‌شان، که تنها به‌منظور خاموش کردن صدای مخالفان انجام می‌پذیرد؛

ب) اشاره به اقدام حکومت سعودی، در کشوری که آزادی بیان، عقیده و تشکیل اجتماعات در آن تحمل نمی‌شود، به فرار دادن سیستماتیک مدافعان حقوق بشر در معرض آزار و اذیت و اقدام‌های تلافی‌جویانه چه در داخل و چه در خارج از کشور و از آنجاکه مدافعان حقوق بشر از نگاه حکومت، دشمن کشور به شمار می‌آیند، تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی، تمامی آن‌ها یا بدون تفهیم اتهام در حبس به سر برده، یا مورد محاکمه قرار گرفته‌اند و یا در حال گذراندن دوران محکومیت خود در زندان هستند؛

ج) اشاره به مورد سرکوب قرار گرفتن گسترده مدافعان حقوق بشر از طریق بازداشت، دستگیری و حبس و نقض حقوق آن‌ها در تمامی مراحل فرآیندهای قضایی، همچنین نگاه

^{۲۳} گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

داشته شدن آنها در مکانی نامعلوم و مورد شکنجه قرار گرفتنشان در دوران بازجویی یا حبس؛

د) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به حبس لجین الهذلول،^{۲۵} فعال حقوق زنان، در مکانی نامعلوم برای مدت ۳ ماه و قرار دادن او در معرض شکنجه‌های جسمی و روحی، همچنین قرار دادن وی در معرض حمله جنسی و تهدید او به تجاوز؛

ه) اشاره به همچنین نگاه داشتن داوود المرهون^{۲۶} و عبدا... الظاهر^{۲۷} در مکانی نامعلوم بدون دسترسی به وکیل: گفتنی است این دو تن در سال ۲۰۱۲ میلادی، بدون دریافت حکم بازداشت از سوی مقام‌ها و درحالی‌که زیر سن قانونی بودند، به دلیل مشارکت در تظاهرات اعتراضی دستگیر شدند و برای امضاء اعتراف‌نامه بدون آگاهی از مضمون آن مورد شکنجه قرار گرفتند؛

و) از اقدام‌های نظام قضایی عربستان در برخورد با مدافعان حقوق بشر، می‌توان به اخذ اعتراف‌های اجباری عمدتاً تحت شکنجه، سوءرفتار و عدم رعایت و احترام به حقوق آنها در زمینه برخورداری از محاکمه عادلانه و فرآیندهای صحیح حقوقی - که در چهارچوب حقوق بشر بین‌المللی قرار می‌گیرند - اشاره کرد؛

ز) اشاره به صدور احکام افراطی و غیرعادلانه از سوی نظام قضایی عربستان علیه مدافعان حقوق بشر، از جمله مجازات اعدام، حبس ابد یا شلاق، همچنین استفاده حکومت از دادگاه کیفری ویژه جهت مورد پیگرد قرار دادن و به سکوت واداشتن مخالفان و سوءاستفاده از قوانین مبارزه با تروریسم و جرائم سایبری در راستای محاکمه آنها در دادگاه‌های غیرمنصفانه و غیرقانونی؛

ح) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به دستگیری، حبس و مورد پیگرد قانونی قرار دادن رائف بدای،^{۲۸} ولید ابوالخیر^{۲۹} و محمد القحطانی^{۳۰} بر اساس قانون مبارزه با تروریسم و

^{۲۵}Loujain Al-Hathloul

^{۲۶}Dawood al-Marhoon

^{۲۷}Abdullah al-Zaher

^{۲۸}Raif Badawi

^{۲۹}Waleed Abu Al-Khair

در عین حال اقدام حکومت به دستگیری، حبس و مورد پیگرد قرار دادن لجین الهذلول و سمر بداوی^{۳۱} بر اساس قانون مبارزه با جرائم سایبری؛

ط) اشاره به اقدام حکومت سعودی به متهم نمودن ۱۴ تن از حامیان جنبش حقوق زنان، در ماه ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی - که از سال ۲۰۱۹ دستگیر شده بودند - بر اساس قانون مبارزه با تروریسم یا جرائم سایبری؛

ی) اشاره به همچنین مورد پیگرد قرار گرفتن اعضاء بنیان‌گذار کانون حقوق مدنی و سیاسی سعودی^{۳۲} (عیسی الحامد،^{۳۳} عبدالرحمن الحامد^{۳۴} و عبدا... الحامد^{۳۵}) تا سال ۲۰۱۶ میلادی: گفتنی است که عبدا... الحامد، در روز ۱۴ آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، در زندان جان خود را از دست داد که بنا بر گزارش‌ها، فوت وی به دلیل بی‌اعتنایی‌های پزشکی و تأخیر در انجام عمل قلبش صورت پذیرفته است؛

ک) اشاره به غیربهداشتی بودن شرایط زندان‌های سعودی و فقدان مراقبت‌ها و درمان‌های لازم پزشکی، به‌ویژه برای زندانیان مدافع حقوق بشر که موجب به مخاطره افتادن زندگی آن‌ها می‌شود، همچنین قرار گرفتن آن‌ها از سوی مأموران زندان در معرض شکنجه و سوءرفتار و ناگزیر شدنشان به دست زدن به اعتصاب غذا، از جمله از سوی رائف بداوی در روز ۱۷ سپتامبر سال ۲۰۱۹ میلادی و تداوم اعتصاب او تا روز ۲۱ سپتامبر و بازدید کمیسیون حقوق بشر سعودی از زندان و شرایط وی؛

ل) اشاره به همچنین اقدام مدافعان حقوق بشری چون، محمد القحطانی، فوزان الحرابی^{۳۶} و عیسی النوخیفی^{۳۷}، به همراه ۲۷ زندانی دیگر، در روز ۶ مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، به دست زدن به اعتصاب غذا در اعتراض به شرایط تحقیرآمیز و سوءرفتاری که در زندان الحائر متحمل شده‌اند، از جمله محبوس شدن در بند زندانیان مبتلا به اختلالات و

^{۳۱}Mohammad Al-Qahtani

^{۳۲}Samar Badawi

^{۳۳}Saudi Association for Civil and Political Rights (ACPRA)

^{۳۴}Èssa Al-Hamid

^{۳۵}Abdulrahman Al-Hamid

^{۳۶}Abdullah al-Hamid

^{۳۷}Fawzan Al-Harbi

^{۳۸}Èssa Al-Nukhaifi

بیماری‌های روانی که نوعی شکنجه به شمار می‌آید: گفتنی است که این زندانیان در روز ۱۳ مارس پس از متعهد شدن مقام‌های سعودی به برآورده ساختن درخواست‌هایشان، به اعتصاب خود پایان دادند؛

م) این در حالی است که القحطانی و الحریبی، به ترتیب، در ماه مارس سال ۲۰۱۳ و ماه نوامبر سال ۲۰۱۴ میلادی به تحمل ۱۰ سال حبس و ۱۰ سال ممنوعیت از سفر پس از آزادی و النوخیفی در ماه فوریه سال ۲۰۱۸ میلادی، به تحمل ۶ سال حبس و ممنوعیت ۶ ساله از سفر محکوم شدند؛

ن) اشاره به اقدام مقام‌های زندان، از زمان آغاز شیوع بیماری کووید - ۱۹ به محروم کردن زندانیان مبتلا به این بیماری از مراقبت‌های پزشکی لازم و عدم اجرای فرآیندها و پروتکل‌های لازم جهت ممانعت از انتشار آن و حتی نقض بخش اعظم حقوق اولیه زندانیان، از جمله عدم صدور مجوز برای ملاقات با خانواده‌هایشان و یا نگاه داشتن آن‌ها در انزوا؛

س) اشاره به اقدام حکومت عربستان، به مورد هدف قرار دادن اعضاء خانواده و یا بستگان مدافعان حقوق بشر به‌عنوان اقدامی تلافی‌جویانه در راستای به سکوت واداشتن آن‌ها، از جمله یورش مأموران امنیتی، در روز ۱۲ مه سال ۲۰۲۰ میلادی، به منزل برادر سعد الجبری^{۳۸} و بازداشت بی‌دلیل او، همچنین دستگیری داماد سعدالجبری، در روز ۲۴ اوت سال ۲۰۲۰ میلادی نه تنها به‌عنوان اقدامی تلافی‌جویانه علیه او، بلکه هراساندن وی جهت منصرف نمودن او از شکایت از دولت سعودی؛

ع) اشاره به اقدام حکومت سعودی به دستگیری علی النمر^{۳۹}، برادرزاده شیخ نمر باقر النمر،^{۴۰} روحانی سرشناس شیعه - که در سال ۲۰۱۶ میلادی اعدام شد - در ماه فوریه سال ۲۰۱۲ میلادی، بدون حکم بازداشت به دلیل مشارکت در تظاهرات صلح‌آمیز و همچنین به‌عنوان اقدامی تلافی‌جویانه علیه عموی خود، شیخ النمر؛

^{۳۸}Saad Al Jabri

^{۳۹}Ali Al-Nimr

^{۴۰}Sheikh Nimr Baqir al-Nimr

ف) گفتنی است که علی النمر به مدت ۳ ماه در مکانی نامعلوم نگاه داشته شده، مورد شکنجه قرار گرفت و ناگزیر به امضاء اعترافی شد که در محاکمه وی مورد استفاده قرار گرفت و در روز ۲۷ مه سال ۲۰۱۴ میلادی، در محاکمه‌ای ناعادلانه و غیرقانونی محکوم به اعدام شد؛

ص) اشاره به به‌شمار آمدن مدافعان حقوق بشر از سوی رژیم سعودی، همچنان به‌عنوان دشمنان حکومت، حتی پس از آزادی از زندان و اقدام حکومت به تحدید آزادی‌های آن‌ها، از جمله آزادی حرکت و بیان، به‌منظور ممانعت به عمل آوردن از ازسرگیری فعالیت‌ها و کنش‌گری‌های حقوق بشری‌شان، همچنین قرار دادن آن‌ها در معرض ممنوعیت‌های سفری با این هدف که از تعامل‌شان با نهادهای حقوق بشری بین‌المللی، همچون سازمان ملل ممانعت به عمل آورند؛

ق) اشاره به اعمال ممنوعیت از سفر برای ولید ابوالخیر، وکیل حقوقی، به مدت ۱۵ سال پس از محکومیت او به تحمل ۱۵ سال حبس از سوی دادگاه کیفری ویژه تنها برای اعتراض صلح‌آمیز به موارد نقض حقوق بشر در شبکه‌های اجتماعی؛

ر) اشاره به ممنوعیت لجنین الهدلول از سفر برای مدت ۴ سال پس از آزاد شدن از زندان، در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، علاوه بر ممنوعیت فعالیت در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی؛

ش) اشاره به اقدام حکومت به اعمال ممنوعیت‌های سفری و نظارت‌های مجازی جهت تحت کنترل قرار دادن مدافعان حقوق بشر و ممانعت به عمل آوردن از ابراز نظر آزادانه آن‌ها در فضای مجازی با توجه به این‌که تمامی فعالیت‌های آن‌ها از سوی ریاست نهاد امنیتی مورد نظارت قرار می‌گیرد؛

ت) اشاره به این‌که سرکوب مدافعان حقوق بشر در حکومت سعودی گسترده و سیستماتیک بوده، این حکومت در پابندی به قانون بین‌المللی حقوق بشر ناکارآمد عمل کرده و به حمایت و حتی به ترغیب شکنجه و سوءرفتار علیه مدافعان حقوق بشر پرداخته است، درحالی‌که معافیت از مجازات برای عاملان این اقدام‌ها همچنان ادامه دارد؛^{۴۱}

^{۴۱} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان حقوق بشری القسط؛^۲ در روز چهارشنبه ۱۴ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دادگاه تجدیدنظرخواهی به تأیید حکم ۲۰ سال حبس برای عبدالرحمان السدحان؛^۳ فعال صلح طلب. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دادگاه تجدیدنظرخواهی ریاض، در روز سه‌شنبه ۱۳ مهرماه، به تأیید حکم صادر شده از سوی دادگاه کیفری ویژه، در روز ۵ آوریل سال جاری میلادی، علیه عبدالرحمان السدحان، فعال امور بشردوستانه، مبنی بر محکومیت وی به تحمل ۲۰ سال حبس به همراه ۲۰ سال ممنوعیت از سفر؛

ب) اشاره به معیوب بودن روند محاکمه السدحان به دلیل موارد نقض ضمانت‌های بین‌المللی مربوط به برخورداری از محاکمه عادلانه، از جمله امکان فیلمبرداری از جلسات استماع و مورد محاکمه قرار گرفتن وی بر اساس قوانین معیوب مبارزه با تروریسم و جرائم سایبری عربستان سعودی که از این قوانین مکرراً برای سرکوب آزادی بیان استفاده شده است؛

ج) اشاره به مواجهه او با اتهامات ساختگی چون، تهیه، ذخیره و ارسال مطالب آسیب‌زننده به نظم عمومی و ارزش‌های مذهبی کشور، تنها به دلیل اقدام وی به انتشار مطالبی صلح‌آمیز در حساب‌های کاربری خود در توئیتر؛

د) اشاره به اظهارات مقام‌های حکومتی خطاب به السدحان، در ماه فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، مبنی بر عدم وجود اتهاماتی علیه او و آزاد شدن وی در مدت زمان کوتاه؛ این در حالی است که او در روز ۳ مارس، ناگهان مورد محاکمه قرار گرفت؛

ه) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به دستگیری السدحان در روز ۱۲ مارس سال ۲۰۱۸ میلادی، در محل کار خود در دفتر سازمان هلال‌احمر در ریاض، بدون ارائه اطلاعات در زمینه دلایل دستگیری وی و بدون در اختیار داشتن حکم بازداشت؛

و) اشاره به انتقال او به مکانی نامعلوم و عدم اطلاع خانواده وی از وضعیت یا سلامتی او برای مدت نزدیک به دو سال؛

ز) اشاره به اجازه یافتن او برای برقراری تماس تلفنی با خانواده خود برای نخستین بار پس از ۲۳ ماه ناپدیدشدگی قهری که در آن تماس به خانواده خود اطلاع داد که در این مدت در زندان الحائر محبوس بوده است، اما جزئیاتی از وضعیت سلامتی یا شرایط عمومی خود ارائه نداد: گفتنی است که از آن پس تا روز ۲۲ فوریه سال ۲۰۲۱ میلادی، السدحان مجدداً از برقراری هرگونه تماس با خانواده خود برای بیش از یک سال محروم شد؛

ح) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به انجام نهایت تلاش خود در راستای هراس‌افکنی و ایجاد ارباب در میان فعالان، حتی آن دسته از فعالانی که هم‌راستا با آن‌ها هستند؛

ط) اشاره به حاکی بودن صدور احکام این چنینی از خواست بی‌تردید مقام‌های سعودی جهت خاموش کردن تمامی صداها و نظرات مخالف یا متفاوت با رویکردهای آن‌ها و این‌که به شهروندان خود نشان دهند که ابراز این‌گونه نظرها جرم به شمار آمده و می‌تواند منجر به هدر رفتن ۲۰ سال از زندگی‌شان شود؛

ی) اشاره به درخواست سازمان القسط از مقام‌های سعودی جهت رفع تمامی اتهامات علیه عبدالرحمان السدحان و آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط وی؛^{۴۴}

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز سه‌شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به سرکوب شهروندان ایالات متحده. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به یافته‌های گزارش انتشار یافته از سوی نهاد ابتکار آزادی؛^{۴۵} تحت عنوان «دوست یا دشمن»، مبنی بر اقدام عربستان سعودی، در سال گذشته میلادی، به حبس،

^{۴۴} گزارش سازمان حقوق بشری القسط. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.alqst.org/en/post/appeal-court-upholds-20-year-sentence-for-peaceful-activist-abdulrahman-al-sadhan>

Freedom Initiative (FI)

Freedom Initiative (FI)

ناپدید سازی یا اعمال ممنوعیت از سفر علیه دست کم ۸۹ تن از شهروندان ایالات متحده یا کسانی که از اقامت دائم این کشور برخوردارند؛

ب) اشاره به تحقیق انجام شده از سوی این نهاد در زمینه تأثیر سیاست‌های عربستان سعودی در رابطه با دستگیری و حبس، آزار و اذیت و به دام انداختن شهروندان ایالات متحده و اعضاء خانواده آنها؛

ج) گفتنی است که این تحقیق به جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی، دکتر عبدا... الحامد^۶ یکی از بنیان‌گذاران کانون حقوق مدنی و سیاسی سعودی و صالح الشیخی^۷ که همگی در زمانی که در بازداشت و حبس مقام‌های سعودی قرار داشته به قتل رسیده و یا فوت کرده‌اند، تقدیم شده است؛

د) اشاره به یافته‌های این گزارش مبنی بر حبس به ناحق دست کم ۳ تن از شهروندان ایالات متحده در زندان‌های عربستان سعودی که گفته می‌شود یکی از این زندانیان سالمند بوده و در شرایط خطرناک پزشکی قرار دارد، در حالی که مقام‌های ریاض از صدور مجوز مرخصی برای وی امتناع می‌ورزند؛

ه) اشاره به اقدام عربستان سعودی به اعمال ممنوعیت از سفر برای ۴ شهروند دیگر ایالات متحده که از زندان آزاد شده و با اتهامات تروریستی مواجه‌اند؛

و) اشاره به همچنین پرونده یک گردشگر جوان آمریکایی که به ناحق در فرودگاه دستگیر و طبق گزارش‌های دریافتی پیش از آزادی از زندان الحائر، مورد شکنجه قرار گرفته و در بیمارستان بستری شده بود؛

ز) اشاره به به‌دام افتادن حدود ۴۷ زن و کودک آمریکایی در عربستان سعودی بر اساس قوانین قیمومیت مردسالارانه کفالت در سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ میلادی؛

^۶Dr. Abdullah Al-Hamid

^۷Salah Al-Shehi

ح) اشاره به چگونگی فراتر رفتن کارزار سرکوب عربستان سعودی از مرزهای آن و به شمار آوردن ایالات متحده به عنوان کشوری که بیشتر مورد هدف آزار و اذیت قرار می‌گیرد در قیاس با سایر کشورها، از جمله کانادا و کشورهای اروپایی؛

ط) اشاره به گسترش یافتن آزار و اذیت‌ها و هراس افکنی دولت سعودی و مشتمل شدن آن بر شهروندان غیرسعودی در سراسر جهان، از جمله از طریق افترازی، زورگویی و تهدید افراد و سازمان‌های فعال در زمینه حقوق بشر یا سیاست؛

ی) اشاره به درخواست از سیاست‌گذاران ایالات متحده جهت تصویب قوانینی در راستای بازگرداندن شمار متعددی از شهروندان این کشور که به ناحق در عربستان سعودی به دام افتاده‌اند.^{۴۸}

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، در روز دوشنبه ۱۹ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آوردن سرکوب مخالفان در فضای مجازی به عنوان نقض فاحش حق آزادی بیان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دولت بحرین به تشدید تلاش‌های خود در راستای خاموش کردن انتقادهای صلح‌آمیز و ارباب‌فعالان در فضای مجازی، در واکنش به افزایش اعتراض‌ها و کنش‌گرایی‌های شهروندان این کشور در این فضا، به‌ویژه در خلال و پس از جنبش دموکراسی خواهانه سال ۲۰۱۱ میلادی؛

ب) اشاره به اقدام بحرین به سرکوب مخالفان در فضای مجازی از طریق قانون بسیار گسترده و مبهم مبارزه با تروریسم و قانون جرائم سایبری، از جمله قانون جرائم فناوری اطلاعاتی مصوب سال ۲۰۱۴ میلادی، که امکان مورد پیگرد قرار دادن آزادی بیان در فضای مجازی را فراهم می‌آورد؛

^{۴۸} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به اقدام نهاد مقررات مخابراتی به مورد نظارت و سانسور گسترده قرار دادن محتوای فضای مجازی و ملزم کردن تمامی ارائه‌دهندگان خدمات اینترنتی به استفاده از سامانه فیلترینگ آن؛

د) اشاره به همچنین اقدام این نهاد به قطع اینترنت در واکنش به اعتراض‌های سازماندهی‌شده در شبکه‌های اجتماعی و همچنین مسدود کردن دلخواهانه برخی از وبسایت‌ها؛

و) گفتنی است که فناوری‌های در اختیار حکومت بحرین این امکان را برای آن فراهم می‌آورد که تمامی فعالیت‌ها در فضای مجازی را ردیابی و منتقدان را به سرعت شناسایی کرده، همچنین اظهارنظرهای آن‌ها را حذف و اقدام به اتخاذ تدابیر تنبیهی در قبال‌شان نماید؛

ز) اشاره به صدور بیانیه از سوی وزارت کشور، در سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر این‌که تمامی افرادی که به دنبال کردن یا تعامل با شبکه‌های اجتماعی می‌پردازند که به فتنه‌انگیزی پرداخته و صلح مدنی را تهدید می‌کنند، با پیامدهای حقوقی مواجه خواهند شد؛

ح) اشاره به هشدار این وزارتخانه مبنی بر ضرورت عدم اقدام کاربران فضای مجازی به اشتراک گذاردن محتوای افراط‌گرایانه یا کذب که بحرین و مردم آن را مورد اهانت قرار می‌دهد: گفتنی است که حکومت بحرین از این اصطلاحات مبهم علیه فعالان صلح‌طلب

که تنها خواستار احقاق حقوق خود در فضای مجازی هستند، استفاده می‌کند؛

ط) از سوی دیگر بر اساس قانون ضد تروریسم بحرین، سخنان بیان شده در فضای مجازی که به وحدت ملی کشور آسیب وارد نماید، جرمی تروریستی به شمار آمده و مورد مجازات قرار می‌گیرد. همچنین قانون کیفری بحرین هرگونه اظهارات کذب که موجب مورد تهدید قرار گرفتن امنیت و منافع عمومی شود، ممنوع اعلام کرده است.

گفتنی است که قانون ساماندهی رسانه‌ها که در سال ۲۰۰۲ میلادی به تصویب رسیده است و همچنین مدیریت جرائم سایبری نیز به مجازات اخبار کذب، سخنان انتقادآمیز از شخصیت‌های حکومتی و انتقاد از کشورهای خارجی دوست می‌پردازند؛

ی) اشاره به این‌که در نتیجه مبانی مبهم این قوانین و سرکوب بی‌امان آزادی بیان از سوی دولت، شمار قابل توجهی از فعالان به دلیل فعالیت‌های خود در شبکه‌های اجتماعی دستگیر و محبوس شده‌اند: گفتنی است که در سال ۲۰۱۲ میلادی، ۴ تن از شهروندان این کشور به دلیل مورد اهانت قرار دادن پادشاه در فضای مجازی به چندین ماه حبس در زندان محکوم شدند، بر اساس قانونی که هرگونه انتقاد از شاه کشور را ممنوع اعلام کرده است؛

ک) اشاره به محکومیت نبیل رجب؛^۹ مدافع سرشناس حقوق بشر به در مجموع تحمل ۷ سال حبس به دلیل مطالب انتشار یافته از سوی وی در زمینه افراط‌گرایی مذهبی در وزارت کشور، اعمال شکنجه در زندان جو و کشتار غیرنظامیان یمنی توسط ائتلاف به رهبری عربستان: گفتنی است که اگرچه رجب در سال ۲۰۲۰ میلادی بر اساس برنامه محکومیت جایگزین آزاد شده است، اما هرگونه اقدام او به انتقاد از حکومت در شبکه‌های اجتماعی منجر به حبس مجدد وی می‌شود؛

ل) اشاره به اقدام حکومت به دستگیری دکتر عبدالجلیل السینکیس؛^{۱۰} دیگر مدافع سرشناس حقوق بشر، در سال ۲۰۰۹ میلادی، پس از متهم شدن از سوی مقام‌های کشور به ارتکاب به جرائم تروریستی و نفرت پراکنی در قبال حکومت در وبلاگ خود؛

م) اشاره به سرانجام آزاد شدن او پس از اقدام حکومت به مسدود کردن دائمی وبلاگ وی و درعین‌حال دستگیری مجدد وی در سال ۲۰۱۱ میلادی، به دلیل مشارکت در اعتراض‌های دموکراسی‌خواهانه و محکومیت او به حبس ابد به اتهام ادعایی توطئه برای براندازی نظام؛

ن) اشاره به مورد هدف و آزار و اذیت قرار گرفتن علی عبدالامام،^{۱۱} وبلاگ‌نویس، فعال در زمینه آزادی بیان و بنیان‌گذار سایت بحرین آن‌لاین،^{۱۲} از سوی حکومت برای فعالیت‌های مجازی خود و محکومیت غیابی او به تحمل ۱۵ سال حبس پس از ناگزیر شدن وی به اختفاء و سرانجام گریز از کشور؛

^۹Nabeel Rajab

^{۱۰}Dr. Abduljalil al-Singace

^{۱۱}Ali Abdulemam

^{۱۲}Bahrain Online

س) اشاره به حاکی بودن موارد فوق، مشتمل بر اتهامات خودسرانه و اعمال سانسور شدید از سوی حکومت، از این که این کشور قصدی برای فراهم آوردن امکان برخورداری مردم خود از آزادی بیان یا ابراز اعتراض‌های صلح‌آمیز در فضای مجازی را ندارد؛ ضمن تأکید بر این که سرکوب آزادی بیان در فضای مجازی متناقض با قوانین داخلی آن و قوانین بین‌المللی است؛

ع) تأکید بر عدم وجود هرگونه فضای امن در بحرین، حتی در عرصه‌های مجازی برای اقدام مردم آن به ابراز مسالمت‌جویانه نظرات خود، حمایت از حقوق بشر یا انتقاد از حکومت؛

ف) اشاره به اقدام حکومت به مورد نظارت و سانسور قرار دادن متداوم شبکه‌های اجتماعی و محکوم کردن احتمالی افرادی که به نقض مقررات مبهم رسانه‌ای و قوانین ضد تروریسم می‌پردازند به تحمل حبس در زندان؛

ص) اشاره به این که اعمال چنین محدودیت‌های شدیدی در قبال آزادی بیان، علاوه بر سایر موارد نقض حقوق بشر مرتکب شده از سوی دولت بحرین، در تضاد با دعاوی آن بوده و حاکی از آن است که این کشور هیچ‌گونه قصدی برای پایبندی به کنوانسیون‌های بین‌المللی حقوق بشری ندارد؛

ق) اشاره به منجر شدن حذف تمامی مخالفت‌های صلح‌آمیز در فضای مجازی از سوی حکومت خودکامه بحرین به حصول اطمینان از این که این کشور همواره کنترل مطلق فرآیندهای سیاسی را در اختیار دارد و از هرگونه مسئولیت‌پذیری در قبال موارد نقض حقوق بشر می‌گریزد؟^{۵۳}

۲- درخواست سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر؛^{۵۴} به همراه ۲۰ سازمان و نهاد حقوق بشری دیگر، در روز یکشنبه ۱۸ مهرماه ۱۴۰۰، به مناسبت روز جهانی مبارزه با

^{۵۳} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/10/bahrain-repression-of-online-dissent-an-egregious-violation-of-freedom-of-expression>

^{۵۴} SALAM for Democracy and Human Rights

مجازات اعدام (۱۰ اکتبر)، از حمد بن عیسی آل خلیفه، پادشاه بحرین، جهت برداشتن گام‌هایی در راستای کاهش و سرانجام پایان دادن به مجازات اعدام در این کشور. برخی از محورهای این درخواست عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اعتقاد این سازمان و بخش اعظمی از مردم و دولت‌های جهان – که تعداد آن‌ها نیز رو به افزایش است – به بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز بودن مجازات اعدام با توجه به ارزش‌ها و آرمان‌های بنیان نهاده شده در بیانیه جهانی حقوق بشر در سال ۱۹۴۸ میلادی؛

ب) اشاره به اقدام بحرین در فاصله سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۲۰ میلادی به ارائه چهار رأی ممتنع به هنگام رأی‌گیری مجمع عمومی سازمان ملل در زمینه در نظر گرفتن مهلت قانونی (استمهال) برای مجازات اعدام و حتی اقدام دولت این کشور به تعیین استمهال برای مدت زمان ۷ ساله جهت اجرای این نوع مجازات؛

ج) اشاره به مخالفت سازمان‌ها و نهادهای ارائه‌کننده این درخواست با مجازات اعدام در تمامی موارد بدون قائل شدن هرگونه استثناء و فارغ از این‌که متهم کیست، ماهیت و شرایط و ماهیت جرم چگونه است و یا چه روشی برای اعدام به کار برده می‌شود؛ چراکه به اعتقاد این سازمان‌ها مجازات اعدام متناقض با حقوق بشر و به‌ویژه حق بر حیات و حق برخورداری از زندگی آزاد از شکنجه یا دیگر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و ترذیلی است؛

د) اشاره به درخواست از پادشاه بحرین و دولت این کشور به پیوستن به ۱۹ کشور از میان ۵۷ کشور عضو سازمان همکاری اسلامی که مجازات اعدام را در کشور خود لغو نموده‌اند؛

ه) اشاره به بازگشت ناپذیری و غیرقابل جبران بودن مجازات اعدام و حاکی بودن مطالعات انجام شده در سراسر جهان بر عدم تأثیر این نوع مجازات بر کاهش میزان جرائم؛

و) اشاره به مورد استفاده قرار گرفتن مجازات اعدام در مواردی که روند اجرای عدالت خود معیوب بوده، از جمله در مورد بحرین که این مجازات، دانسته یا ندانسته، به شیوه‌ای تبعیض‌آمیز، از جمله در رابطه با مجادلات سیاسی به کار برده شده است؛

ز) اشاره به درخواست‌های این سازمان‌های حقوق بشری از پادشاه بحرین جهت: - قائل شدن بی‌درنگ تخفیف برای هر پرونده‌ای که دادگاه فرجام‌خواهی به تأیید حکم اعدام برای آن پرداخته، به‌عنوان گام نخست، که بر اساس برآورد سازمان عفو بین‌الملل تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی، ۲۷ پرونده این چنینی در بحرین وجود داشته است؛ - پایان دادن به مخالفت بحرین با قطعنامه دوسالانه مجمع عمومی سازمان ملل مبنی بر درخواست برای تعیین استمهال برای احکام اعدام به امید لغو کامل مجازات اعدام در آینده، از جمله از طریق دادن رأی موافق و یا دست‌کم ارائه رأی ممتنع در رأی‌گیری سال ۲۰۲۲ میلادی؛

- اعلام استمهال برای اجرای مجازات اعدام در بحرین؛

ح) اشاره به ابراز تمایل این سازمان‌های حقوق بشری جهت ملاقات با هیأت‌های نمایندگی بحرین در پی انتشار این درخواست؛

ط) اشاره به تلاش سازمان‌ها و نهادهای مزبور به متقاعد نمودن پادشاه بحرین و دولت وی به این‌که توقف استفاده از مجازات اعدام در این کشور با امید به پایان یافتن کامل آن از طریق لغو این مجازات از قانون، هم‌راستا با اهداف و آرمان‌های حقوق بشری این پادشاهی است؛

ی) اشاره به اقدام این نهادهای حقوق بشری به فراهم آوردن امکان لازم جهت اقدام بحرین به امضاء و تصویب پروتکل اختیاری دوم میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی - که بحرین در سال ۲۰۰۶ میلادی به عضویت آن درآمده است - با هدف لغو مجازات اعدام در این کشور؛

ک) اشاره به ابراز تمایل این سازمان‌ها جهت تعامل با مقام‌های بحرین در زمینه این موضوع بسیار حائز اهمیت و اضطراری^{۵۵}؛

^{۵۵} درخواست سازمان سلام برای دموکراسی و حقوق بشر، به همراه ۲۰ سازمان و نهاد حقوق بشری دیگر. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، در روز سه‌شنبه ۶ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت آزاد کردن عبدالجلیل السینکیس^{۵۶} برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین و سازمان گزارشگران بدون مرز^{۵۷} از مقام‌های بحرین جهت آزاد کردن اضطراری عبدالجلیل السینکیس، وبلاگ‌نویس محبوس برای ۱۰ سال و نیم گذشته که در اعتراض به نوع رفتار با وی در زندان، برای نزدیک سه ماه است که دست به اعتصاب غذا زده است؛

ب) گفتنی است که السینکیس که ۵۹ سال سن دارد و محکوم به تحمل حبس ابد است از روز ۸ ژوئیه سال جاری میلادی دست به اعتصاب غذا زده و تاکنون بیش از ۲۰ کیلو از وزن خود را از دست داده است و سلامتی وی به شدت در معرض خطر قرار دارد: او در روز ۳۰ ژوئیه به مرکز پزشکی کانو^{۵۸} انتقال یافته است؛

ج) اشاره به اعتراض السینکیس به قرار گرفتن در معرض آزار و اذیت متداوم از سوی نگهبانان زندان، از جمله شنود تماس‌های تلفنی او با خانواده خود، قطع تماس‌های تلفنی بدون هشدار قبلی، تحت نظارت متداوم قرار داشتن تلفن همراه وی و ممانعت به عمل آمدن از خوابیدن او؛

د) اشاره به همچنین مصادره پژوهشی که او در زندان انجام می‌داده بدون هرگونه توجیه: گفتنی است که وی در سال ۲۰۱۵ میلادی نیز در اعتراض به سوءرفتارهای صورت گرفته در قبال خود، به مدت بیش از ۳۰۰ روز دست اعتصاب غذا زده بود؛

ه) اشاره به اقدام سازمان گزارشگران بدون مرز، در ماه مارس سال جاری میلادی، به مناسبت دهمین سالگرد دستگیری السینکیس، به درخواست از مقام‌های بحرین جهت آزاد کردن او به دلیل رو به وخامت نهادن متداوم وضعیت سلامتی وی: گفتنی است که او به‌رغم برخورداری از مشکلات حرکتی و ماهیچه‌ای ناشی از فلج اطفال، از دریافت مراقبت‌های پزشکی مناسب محروم است؛

^{۵۶}Abduljalil Al-Singace

^{۵۷}Reporters Without Borders (RSF)

^{۵۸}Kanoo

و) این در حالی است که دولت بحرین در پاسخی کتبی به سازمان گزارشگران بدون مرز ادعا نموده است که السینکیس از تمامی درمان‌های لازم پزشکی برخوردار بوده و این کشور به سابقه حقوق بشری خود افتخار می‌کند؛

ز) اشاره به درخواست سابرینا بنوئی^۹، رئیس بخش خاورمیانه سازمان گزارشگران بدون مرز، از مقام‌های بحرین جهت آزاد کردن اضطراری عبدالجلیل السینکیس به دلیل موازین حقوق بشری که این پادشاهی داعیه حمایت از آن را دارد؛

ح) اشاره به محکوم کردن شرایط حبس السینکیس و این‌که ناگزیر شدن این وبلاگ‌نویس به توسل به اعتصاب غذا و به مخاطره افکندن شدید سلامتی خود، اسفبار و غیرقابل‌پذیرش است؛

ط) اشاره به درخواست حسین عبدا...، مدیر اجرایی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین از جامعه بین‌المللی، به‌ویژه متحدان بحرین، همچون فرانسه و بریتانیا جهت تحت فشار قرار دادن جدی حکومت این کشور به منظور آزاد کردن بدون قید و شرط دکتر السینکیس، چراکه حبس او به مدت بیش از ۱۰ سال نمایانگر عمق بیدادگری این کشور است؛

ی) گفتنی است که بحرین بر اساس شاخص آزادی مطبوعات سازمان گزارشگران بدون مرز در سال ۲۰۲۱ میلادی، از میان ۱۸۰ کشور جهان، رتبه ۱۶۹ را به خود اختصاص داده است؛^۶

ک) همچنین به گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست آی، در روز شنبه ۱۰ مهرماه ۱۴۰۰، شماری از نمایندگان پارلمان، اتحادیه‌های تجاری، سازمان‌های مردم‌نهاد و وکلای بریتانیایی در نامه‌ای مشترک خطاب به لیز تراس، وزیر خارجه این کشور، ضمن محکوم کردن بریتانیا به چشم‌پوشی از پرونده عبدالجلیل السینکیس از دولت این کشور درخواست نموده‌اند

^۹Sabrina Bennoui

^۶ گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل‌بازایی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/09/what-are-the-bahraini-authorities-waiting-for-to-release-abduljalil-al-singace>

تا حکومت بحرین را جهت آزاد کردن او که ماهها در اعتراض به سوءرفتار در زندان در اعتصاب غذا به سر می‌برد، تحت فشار قرار دهد.^{۶۱}

*امارات متحده عربی

- درخواست کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۶۲} به همراه ۷۵ سازمان و نهاد حقوق بشری دیگر، در روز پنج‌شنبه ۸ مهرماه ۱۴۰۰، از شیخ خلیفه بن زاید آل نهيان، رئیس امارات متحده عربی، جهت آزاد کردن فعالان حقوق بشر محبوس در این کشور در خلال برگزاری نمایشگاه بین‌المللی اکسپوی دبی. برخی از محورهای این درخواست عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست ۷۵ سازمان و نهاد حقوق بشری از مقام‌های امارات متحده عربی جهت نشان دادن تعهد خود به ارزش‌های شعاری که نمایشگاه اکسپوی دبی بر اساس آن بنا نهاده شده است - «ارتباط اذهان و خلق آینده به کمک پایداری، تحرک و فرصت» - با آزاد کردن تمامی مدافعان و فعالان حقوق بشر محبوس در این کشور که در تناقض با حق خود در زمینه آزادی بیان زندانی شده‌اند؛

ب) اشاره به درخواست از مقام‌های امارات متحده عربی جهت پایبندی به موازین بین‌المللی در رابطه با زندانیان، از جمله فراهم آوردن امکان ملاقات آن‌ها با خانواده‌هایشان، دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی و درمانی و مشاوره متداوم با وکلای‌شان، همچنین پایان بخشیدن به محبوس نگاه داشتن آن‌ها در سلول‌های انفرادی؛

ج) اشاره به تداوم حبس ناعادلانه گروهی از طرفداران دموکراسی موسوم به «یو.ای.ای»^{۶۳} به مدت نزدیک به ۱۰ سال تنها برای امضاء طوماری مجازی مبنی بر درخواست از مقام‌های کشورشان جهت اجرای اصلاحات سیاسی در سال ۲۰۱۱ میلادی؛

^{۶۱} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeasteye.net/news/bahrain-uk-lawmakers-demand-release-prominent-prisoner-hunger-strike>

^{۶۲}International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

^{۶۳}UAE 94”

د) اشاره به محکومیت ۶۹ تن از متهمان این پرونده به تحمل بین ۷ تا ۱۵ سال حبس در پی برگزاری محاکمه دسته جمعی به شدت ناعادلانه و مورد محاکمه قرار گرفتن ۸ تن از آن‌ها به صورت غیابی، همچنین حبس‌شان در زندان الرزین - زندانی به شدت امنیتی در صحرای ابوظبی، که فعالان، منتقدان حکومت و مدافعان حقوق بشر معمولاً در آن نگاهداری می‌شوند؛

ه) اشاره به مواجهه آن‌ها با تدابیر خودسرانه و انضباطی غیرقانونی، همچون حبس انفرادی، محرومیت از ملاقات با خانواده و بازرسی‌های بدنی؛

و) اشاره به آزاد نشدن ۴ تن از این زندانیان سیاسی که به تحمل ۷ سال حبس محکوم شده بودند، به‌رغم به پایان رساندن مدت زمان محکومیتشان: گفتنی است که مقام‌های امارات متحده عربی به جای آزاد کردن این زندانیان، آن‌ها را به مرکزی موسوم به «مرکز مناصحه» - مرکز مشاوره‌ای در زندان الرزین - منتقل می‌کنند؛

ز) اشاره به محکومیت ۳ تن از متهمان پرونده «یو.ای.ای ۹۴» به تحمل ۱۰ سال حبس، شامل دکتر محمد الرکن^{۶۴}، دکتر محمد المنصوری^{۶۵} و محمد عبدالزراق الصدیق^{۶۶} که همگی از وکلای حقوق بشر هستند: گفتنی است که دکتر الرکن و دکتر المنصوری پیش از اقدام مقام‌های این کشور به انحلال خودسرانه کانون حقوقدانان امارات متحده عربی، در

سال ۲۰۱۱ میلادی، از رؤسای آن به شمار می‌آمدند؛

ح) اشاره به دستگیری خودسرانه آن‌ها، در سال ۲۰۱۲ میلادی، به دلیل امضاء طومار درخواست اجرای اصلاحات در کشور در سال ۲۰۱۱ و تلاش بی‌وقفه خود به‌عنوان وکلای حقوق بشری که به دفاع از قربانیان سرکوب می‌پرداختند؛

ط) اشاره به حبس این وکلا در زندان الرزین که طبق گزارش‌های منتشر شده از سوی فعالان اماراتی مورد شکنجه و در معرض تدابیر انضباطی خودسرانه، از جمله محرومیت از ملاقات با خانواده‌هایشان قرار گرفته‌اند؛

^{۶۴}Dr. Mohammed Al-Roken

^{۶۵}Dr. Mohammed Al-Mansoori

^{۶۶}Mohammed Abdul Razzaq Al-Siddiq

ی) اشاره به اقدام دکتر الرکن، در سال ۲۰۱۱ میلادی، به دفاع شجاعانه از ۵ فعال حقوق بشر در پرونده‌ای موسوم به «یو.ای.ای.۵»^{۶۷} که از میان آن‌ها می‌توان به احمد منصور^{۶۸}، فعال سرشناس حقوق بشر و شاعر و دکتر ناصر بن غیث^{۶۹}، استاد دانشگاه اشاره کرد؛

ک) اشاره به مورد عفو ریاست‌جمهوری قرار گرفتن این متهمان در آن زمان و درعین حال محکوم شدنشان به تحمل ۱۰ سال حبس به دلیل پرونده‌های دیگر، مبتنی بر محاکمه‌های به شدت ناعادلانه و بر اساس اتهامات ساختگی؛

ل) اشاره به عضویت احمد منصور در هیأت مشاوران مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) و بخش خاورمیانه سازمان دیده‌بان حقوق بشر که در سال ۲۰۱۵ میلادی موفق به کسب جایزه مارتین انالز^{۷۰} برای مدافعان حقوق بشر شد: گفتنی است که وی از زمان دومین بازداشت خود در سال ۲۰۱۷ در زندان الصدر در ابوظبی، در سلول انفرادی به سر برده و از امکانات اولیه‌ای چون تخت یا تشک محروم بوده است؛

م) اشاره به محکومیت او به تحمل ۱۰ سال حبس که وی در اعتراض به این حکم تاکنون دو بار، در ماه‌های مارس و سپتامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، دست به اعتصاب غذا زده و از این رو وضعیت سلامتی وی رو به وخامت نهاده است، مضاف بر این‌که مراقبت‌های پزشکی کافی نیز از وی به عمل نمی‌آید؛

ن) اشاره به مواجهه دکتر ناصر بن غیث، اقتصاددان، با سوءرفتارهای مشابه در زندان که منجر به مبادرت ورزیدن او به سه بار اعتصاب غذای جداگانه شده تا بدین وسیله توجه جامعه جهانی را به محکومیت ناعادلانه و شرایط غیرانسانی حبس خود جلب نماید؛

س) اشاره به محکومیت دکتر ناصر بن غیث، مدرس شعبه دانشگاه سوربون پاریس در ابوظبی، به تحمل ۱۰ سال حبس به دلیل انتقادهای خود در فضای مجازی از مقام‌های اماراتی و مصری: گفتنی است که به‌رغم دست زدن او به اعتصاب غذا، مقام‌های زندان

^{۶۷}UAE5”

^{۶۸}Ahmed Mansoor

^{۶۹}Dr. Nasser bin Ghaith

^{۷۰}Martin Ennals

همچنان از ارائه مراقبت‌های پزشکی مناسب از وی ممانعت به عمل آورده و از جمله داروی فشارخون او را در اختیارش قرار نمی‌دهند؛

ع) اشاره به اقدام پارلمان اروپا، در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، به تصویب قطعنامه‌ای مبنی بر درخواست از مقام‌های امارات جهت آزاد کردن بی‌درنگ و بدون قید و شرط احمد منصور، محمد الرکن و ناصر بن غیث، علاوه بر سایر مدافعان حقوق بشر، فعالان سیاسی و معارضان صلح‌طلب؛

ف) اشاره به تأکید این قطعنامه بر ضرورت اقدام دولت امارات متحده عربی به دادن ضمانت در این رابطه که مدافعان حقوق بشر می‌توانند تحت هر شرایطی، بدون هراس از مواجهه با اقدام‌های تلافی‌جویانه و آزاد از هرگونه محدودیتی، از جمله آزار و اذیت‌های قضایی، فعالیت‌های مشروع حقوق بشری خود در داخل و خارج از کشور به انجام برسانند: چشم‌اندازی که بسیار به دور از واقعیت است؛

ص) گفتنی است که مقام‌های امارات در سال‌های اخیر اقدام به سرکوب صداهای مخالف نموده‌اند، به‌گونه‌ای که می‌توان گفت که در حال حاضر هیچ مدافع حقوق بشری در کشور باقی نمانده و از آزادی بیان و فضای مدنی در آن اثری نیست؛

ق) اشاره به درخواست از مقام‌های امارات متحده عربی با توجه به برگزاری نمایشگاه بین‌المللی اکسپوی دبی و نامزدی این کشور برای کسب کرسی در شورای حقوق بشر سازمان ملل در سال ۲۰۲۲ میلادی، جهت استفاده از این فرصت در راستای به نمایش گذاردن تعهد واقعی خود به حقوق بشر با آزاد کردن بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشر محبوس در این کشور؛

ر) اشاره به، به‌ویژه، درخواست از مقام‌های این کشور جهت آزاد کردن زندانیانی که دوره محکومیت خود را به پایان رسانده‌اند، چرا که تداوم حبس آن به‌مثابه نقض ظالمانه قوانین داخلی و بین‌المللی است؛

ش) اشاره به درخواست از رئیس امارات متحده عربی جهت حصول اطمینان از برخورداری زندانیان، تا زمان آزادی‌شان، از امکانات اولیه در سلول‌های خود، همچون

تختخواب و پتو و روانداز برای زمستان و دستگاه‌های خنک‌کننده هوا برای تابستان، امکان ملاقات‌های منظم با خانواده و امکان هواخوری در فضای آزاد و تماس با سایر زندانیان، بر اساس حداقل مقررات معیار سازمان ملل برای رفتار با زندانیان؛

(ت) اشاره به فراهم آمدن فرصت منحصر به فرد برای امارات متحده عربی در مدت زمان برگزاری این نمایشگاه (اکتبر ۲۰۲۱ تا مارس ۲۰۲۲) جهت به نمایش گذاردن حسن نیت و تعهد خود به حقوق بین‌الملل با پرداختن به موارد نقض حقوق بشر ذکر شده، از جمله آزاد کردن زندانیان از حبس.^{۷۱}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

*ائتلاف به رهبری عربستان

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲۷ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص کشته و مجروح شدن ۱۰ هزار کودک یمنی از زمان آغاز جنگ در این کشور در ماه مارس سال ۲۰۱۵ میلادی، بر اساس برآوردهای صندوق حمایت از کودکان ملل متحد (یونیسف). برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات جیمز الدر،^{۷۲} سخنگوی یونیسف، مبنی بر کشته و مجروح شدن ۱۰ هزار کودک یمنی از زمان آغاز جنگ در این کشور - به عبارت دیگر، ۴ کودک در هر روز - ضمن درخواست از تمامی طرف‌های درگیر جهت پایان بخشیدن به این منازعه؛

ب) اشاره به به شمار آمدن یمن همچنان به عنوان بدترین بحران بشری جهان که ۴ تهدید فاجعه‌بار را با خود به همراه داشته است: نخست، منازعه‌ای خشونت‌بار و متداوم، دوم،

^{۷۱} نامه کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی به همراه ۷۵ سازمان و نهاد حقوق بشری. قابل بازیابی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/press-releases/appeal-uae-release-detained-human-rights-activists-during-dubai-expo>

^{۷۲}James Elder

فروپاشی اقتصادی، سوم، سقوط خدمات اجتماعی، از جمله بهداشت، تغذیه، آب سالم، تحصیل و حمایت و چهارم بودجه به شدت ناکافی سازمان ملل؛

ج) اشاره به نیاز بیش از ۱۱ میلیون کودک یمنی (۴ کودک از میان هر ۵ کودک) به کمک‌های بشردوستانه، همچنین ابتلای ۴۰۰ هزار کودک به سوءتغذیه حاد شدید، بازماندن بیش از دو میلیون کودک از تحصیل و عدم دریافت حقوق متداوم برای مدت بیش از ۴ سال از سوی دو سوم از آموزگاران (بیش از ۱۷۰ هزار تن)؛

د) اشاره به بی‌جاشدگی داخلی حدود ۱,۷ میلیون کودک در حال حاضر و عدم دسترسی ۱۵ میلیون تن از مردم این کشور (که بیش از نیمی از آن‌ها کودک هستند) به آب سالم، بهداشت و نظافت؛

ه) هشدار سخنگوی یونیسف در زمینه ناکافی بودن میزان بودجه این سازمان و نیاز اضطراری آن به دریافت ۲۳۵ میلیون دلار تا نیمه سال ۲۰۲۲ میلادی، جهت تداوم بخشیدن به فعالیت‌های خود و این‌که چنانچه این جنگ پایان نیابد، این نهاد سازمان ملل از عهده رسیدگی به تمامی این کودکان برنیامده و در نتیجه کودکان بیشتری جان خود را از دست می‌دهند - کودکانی که هیچ مسئولیتی در این منازعه ندارند؛

و) اشاره به تأکید الدر بر وخامت وضعیت بشردوستانه در یمن و همچنین اوضاع نابسامان اقتصادی با توجه به سقوط ۴۰ درصدی تولید ناخالص داخلی از سال ۲۰۱۵ میلادی تاکنون، همچنین از دست رفتن بسیاری از مشاغل و فقدان بودجه لازم برای پرداخت دستمزد افراد شاغل؛

ز) اشاره به گرسنگی کشیدن کودکان یمنی نه به دلیل فقدان مواد غذایی بلکه به علت عدم توانایی خانواده‌ها در تهیه غذا برای فرزندان خود و تداوم جنگ و منازعه در این کشور؛^{۷۳}

^{۷۳} گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز دوشنبه ۲۶ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص قرار داشتن ۱۶ میلیون تن از مردم یمن در معرض ناامنی غذایی به گفته سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اعلام قرار داشتن ۱۶,۲ میلیون تن از مردم یمن در معرض عدم امنیت غذایی از سوی دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل، در روز یکشنبه ۲۵ مهرماه، به دلیل تداوم منازعات و همچنین منجر شدن سقوط ارزش پول این کشور به عدم دسترسی مردم به مواد غذایی و در نتیجه رو به وخامت نهادن ناامنی غذایی و افزایش تعداد افراد گرسنه؛

ب) اشاره به هشدار سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد و برنامه جهانی غذا، در ماه ژوئیه سال گذشته میلادی، در گزارشی مشترک، در زمینه افزایش مخاطره گسترش قحطی در ۱۳ منطقه درگیر در سراسر جهان و بیش از همه در یمن؛

ج) اشاره به درخواست سازمان ملل از کشورهای اهداءکننده کمک به اختصاص ۳,۸۵ میلیارد دلار بودجه به کمک‌های بشردوستانه در یمن در سال ۲۰۲۱ میلادی، با توجه به این‌که دو سوم از جمعیت این کشور نیاز به کمک دارند؛^۷

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری سازمان ملل، در روز پنجشنبه ۲۲ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص به شمار آوردن گفتگو و آشتی به‌عنوان تنها راه‌حل پیش روی بحران یمن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اظهارات هانس گروندبرگ،^{۷۵} فرستاده ویژه سازمان ملل در زمینه یمن، خطاب به اعضاء شورای امنیت، مبنی بر به شمار آوردن یک توافق سیاسی جامع مبتنی بر گفتگو به‌عنوان تنها راه‌حل پایان دادن به خشونت در این کشور، یک بار برای همیشه؛

ب) تأکید بر ضرورت عدم تعیین هرگونه پیش شرط از سوی طرف‌های درگیر برای تداوم گفتگوهای سیاسی اضطراری و عدم استفاده از اقدام‌های بشردوستانه به‌عنوان اهرم سیاسی؛

^{۷۵} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20211018-un-1۶۰۰۰۰۰۰-yemen-are-food-insecure>

^{۷۶}Hans Grundberg

ج) تأکید بر ضرورت پرداخت دستمزدها و گشایش جاده‌ها در استان‌های تعز و مأرب و دیگر مناطق یمن و همچنین رفع محدودیت‌ها جهت فراهم آمدن امکان تأمین سوخت و کالاهای ضروری از طریق بندر حیاتی حدیده که بیشترین میزان نقل و انتقال کالاها از طریق آن انجام می‌پذیرد؛

د) اشاره به تشدید فزاینده درگیری‌های نظامی در استان مأرب و مناطق اطراف آنکه موجب قرار گرفتن هزاران تن از مردم این کشور در شرایط بسیار دشوار و ناامیدکننده شده است؛

ه) اشاره به وقوع موارد گسترده نقض حقوق بشر در این کشور، از جمله انجام احکام اعدام در ملأ عام، ناپدیدشدگی‌های اجباری، قتل و استفاده از مهمات جنگی علیه معترضان؛

و) تأکید بر اقدام سازمان ملل به تحت فشار قرار دادن طرف‌های درگیر در این منازعه برای مسئولیت‌پذیری، به‌رغم تداوم معافیت از مجازات و ناکارآمدی شورای حقوق بشر در تجدید مأموریت گروه کارشناسان عالی‌رتبه سازمان ملل در زمینه یمن؛

ز) تأکید بر اهمیت بهبود وضعیت اقتصادی و حصول اطمینان از نقل و انتقال کالاها و تأمین خدمات، در پی دیدار این مقام سازمان ملل از عدن و درعین حال خاطر نشان ساختن این امر که تا زمانی که کنشگران سیاسی اختلافات خود را کنار نگذارند، نمی‌توان چشم‌اندازی برای بروز پیشرفت‌های پایدار در این کشور متصور شد؛

ح) اشاره به توجیه‌ناپذیری وقوع حوادث جدی امنیتی در مناطق جنوبی یمن، از جمله سوءقصد اخیر انجام شده به جان مقام‌های دولت یمن (دولت عبد ربه منصور هادی)، ضمن تأکید بر اهمیت اجرای توافق ریاض به‌منظور پایان دادن به جنگ‌های داخلی میان دولت و جدایی‌طلبان جنوب کشور؛

ط) اشاره به اظهارات رامش راجاسینگام^{۶۶} معاون هماهنگی کمک‌های اضطراری سازمان ملل، مبنی بر افزایش خشونت‌ها در یمن، ضمن ارائه تصویری تیره و تار از وجود بی‌ثباتی، سقوط اقتصادی و نیاز مبرم این کشور به کمک‌های بشردوستانه؛

ی) اشاره به منجر شدن تداوم منازعات در یمن به نابودی و ویرانی زندگی غیرنظامیان این کشور درحالی‌که بودجه کافی برای کمک‌های بشردوستانه نیز تأمین نشده و به زودی میلیون‌ها تن از مردم از دریافت این کمک‌ها محروم می‌مانند^{۶۷}؛

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز چهارشنبه ۲۱ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص بی‌جاشدگی ۷۴ هزار تن از مردم یمن در سال ۲۰۲۱ میلادی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به انتشار گزارش از سوی سازمان بین‌المللی مهاجرت، در روز سه‌شنبه ۲۰ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص بی‌جاشدگی بیش از ۷۴ هزار تن از مردم یمن، از آغاز سال ۲۰۲۱ میلادی، بر اثر تداوم جنگ و درگیری در این کشور؛

ب) اشاره به برآورد حاصل از ماتریس ردیابی بی‌جاشدگان این سازمان، مبنی بر بی‌جاشدگی ۱۲۴۱۳ خانوار یمنی یا ۷۴۴۷۸ تن از مردم این کشور، از روز اول ژانویه تا ۹ اکتبر سال جاری میلادی، دست‌کم برای یک بار؛

ج) اشاره به بی‌جاشدگی حدود ۵۰۴ خانوار - در مجموع ۳۰۲۴ نفر از مردم یمن - تنها در فاصله روزهای سوم تا نهم اکتبر سال ۲۰۲۱ میلادی (۱۱ تا ۱۷ مهرماه)؛

د) اشاره به وقوع بیشترین میزان بی‌جاشدگی‌ها در استان‌ها مأرب، شبوه و البیضاء^{۶۸}؛

^{۶۶}Ramesh Rajasingham

^{۶۷}گزارش پایگاه خبری سازمان ملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://news.un.org/en/story/2021/10/1103072>

^{۶۸}گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20211013-iom-7۴۰۰۰-۰۰۰۰۰۰۰۰-displaced-in-2۰۲۱>

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۱۹ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص مورد تهدید گرسنگی قرار داشتن جان صدها هزار کودک یمنی به گفته سازمان ملل. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به برآورد سازمان ملل مبنی بر نیاز دو سوم از مردم یمن به دریافت کمک‌های بشردوستانه پس از گذشت ۷ سال از جنگ داخلی در این کشور، همچنین گسترش دامنه درگیری‌ها به جنوب یمن که وضعیت را برای میلیون‌ها تن از مردم این منطقه غیرقابل تحمل کرده است؛

ب) اشاره به اظهارات دیوید گرسلی، هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل در یمن، مبنی بر وضعیت بحرانی حدود ۲۰ میلیون نفر از مردم یمن که دو سوم جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند و مورد تهدید قرار داشتن جان حدود ۴۰۰ هزار کودک یمنی بر اثر گرسنگی؛
ج) اشاره به منجر شدن گسترش درگیری‌های نظامی در این کشور به رو به وخامت نهادن وضعیت تعداد بی‌شماری از مردم آن و سوق دادن یمن به سوی فاجعه‌بارترین بحران انسانی جهان؛

د) اشاره به ابراز تأسف دیوید گرسلی از تنها دریافت دو میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار از سه میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار بودجه وعده داده شده از سوی جامعه بین‌المللی برای کمک به

رفع بحران یمن؛ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

ه) اشاره به تداوم تلاش‌ها برای یافتن راه‌حلی سیاسی برای حل بحران یمن، ضمن تأکید بر این‌که آغاز روند بازسازی در این کشور پیش از برقراری آتش‌بس امکان‌پذیر نیست؛

و) اشاره به هشدار هماهنگ‌کننده فعالیت‌های بشردوستانه سازمان ملل به جامعه جهانی در خصوص نسلی از شهروندان یمنی که هیچ تجربه‌ای جز جنگ و بحران و مصیبت نداشته‌اند؛

ز) اشاره به نیاز اضطراری شهروندان یمنی به دسترسی به ابتدایی‌ترین کمک‌ها، از جمله مواد غذایی، دارو و خدمات بهداشتی، هم‌زمان با ضرورت آغاز سرمایه‌گذاری‌های عظیم

در زیرساخت‌ها و بخش‌های اقتصادی و اجتماعی یمن جهت بازسازی این کشور بحران‌زده که طی ۷ سال جنگ و درگیری کاملاً رو به ویرانی نهاده است؛

ح) اشاره به اظهارات پیشین میشل باچله، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، مبنی بر تداوم مواجهه یمن با شدیدترین بحران انسانی جهان و وضعیت وخیم ۱۲ میلیون نفر از بیش از ۲۰ میلیون نفری که نیازمند کمک‌های بشردوستانه هستند؛

ط) اشاره به بی‌جاشدگی حدود ۴ میلیون نفر از خانه و کاشانه خود طی ۷ سال جنگ داخلی در این کشور که بیش از ۸۰ درصد از آن‌ها را زنان و کودکان تشکیل می‌دهند؛^{۷۹}

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام عربستان سعودی به پایان دادن به مأموریت تنها سازوکار بین‌المللی مسئول تحقیق در زمینه موارد نقض حقوق بشر در یمن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به عدم کسب رأی کافی از سوی کشورهای عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل جهت تداوم بخشیدن به مأموریت گروه کارشناسان عالی‌رتبه این سازمان در زمینه یمن، با توجه به تحت فشار قرار گرفتن اعضای شورا از سوی عربستان سعودی و دیگر شرکای ائتلاف نظامی به رهبری این کشور؛

ب) اشاره به اظهارات هبء مورایف، مدیر منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل، در این رابطه، مبنی بر حاکی بودن این رأی از زها کردن مردم یمن به حال خود - مردمی که در حال حاضر از بدترین بحران بشری جهان در رنج و عذاب به سر می‌برند؛

ج) اشاره به اقدام عربستان سعودی، بحرین، امارات متحده عربی و دیگر اعضاء ائتلاف به رهبری عربستان به صرف بی‌شرمانه توان خود در راستای مغلوب کردن تنها سازوکار بین‌المللی که به تحقیق و تفحص در زمینه یمن می‌پردازد؛

^{۷۹} گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل بازیابی در لینک:

د) تأکید بر این که کشورهای که علیه و یا رأی ممتنع به تداوم این سازوکار دادند باید از اقدام خود که در حقیقت رها کردن مردم یمن به هنگام نیاز است، شرمند باشند؛

ه) اشاره به حاکی بودن این رأی از در حقیقت نشان دادن چراغ سبز به تمامی طرف‌های درگیر در جنگ یمن جهت تداوم بخشیدن به موارد نقض فاحش حقوق بشر که زندگی میلیون‌ها تن از مردم این کشور را در سال‌های گذشته زیر و رو کرده است؛

و) اشاره به منجر نشدن ممانعت از انجام وظیفه کارشناسان عالی‌رتبه سازمان ملل به ناپدید شدن موارد نقض حقوق بشر و یا پایان یافتن نیازهای بشردوستانه اضطراری شهروندان یمنی، مسئولیت مدافعان و سازمان‌های حقوق بشری در این کشور و یا ضرورت حمایت از فعالیت‌های شجاعانه آن‌ها؛

ز) تأکید بر عزم سازمان عفو بین‌الملل بر افزایش تلاش‌ها و اقدامات خود در راستای تضمین عدالت و جبران خسارات قربانیان موارد نقض حقوق بشر در یمن، از جمله از طریق به اجرا درآوردن توصیه‌های کلیدی کارشناسان سازمان ملل در زمینه مسئول به شمار آوردن عاملان این موارد - اقدامی که کشورهای جهان و نهادهای سازمان ملل نیز باید به آن عمل کنند.^{۸۰}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^{۸۰} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/press-release/2021/10/000000-saudi-arabia-forces-an-end-to-mandate-of-only-international-mechanism-to-investigate-hr-abuses>